

[Arbejdsministeren]

de indlæg, der er kommet fra regeringspartiernes ordførere og fra Kristeligt Folkeparti, ud over at sige tak for de konstruktive bidrag til redegørelsesdebatten.

Hr. Kaj Poulsen og fru Lilli Gyldenkilde var inde på nogle forventninger til udviklingen i langtidsledigheden målt ved antallet af personer, som skal have et arbejdstilbud. Jeg kunne genkende tallene som en sammentælling af et materiale fra Landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnene om en prognose, som man for første gang har forsøgt at lave over udviklingen. Jeg vil derfor gerne kommentere de tal lidt.

Jeg tror i og for sig ikke, der er nogen tvivl om, at det er rigtigt, at vi får en stigning i ATB-tilgangen fra 1987 til 1988 fra 36,2 tusinde til 41,6 tusinde.

Jeg synes imidlertid, det lød, som om både hr. Kaj Poulsen og fru Lilli Gyldenkilde havde glemt nogle af vore fælles gerninger, nemlig bl.a. den moratorieordning, vi har vedtaget i Folketinget i foråret 1988 i forbindelse med, at vi fjernede de nedsatte dagpenge. Der er flere moratorieordninger; den ene vedtog vi i foråret, den anden vedtog vi sammen med Det Radikale Venstre og med støtte fra S og SF, hvorved vi udskød revisionen af lovgivningen.

De to ordninger tilsammen betyder, at vi får en stigning i antallet af arbejdstilbudspersoner. Det er ikke så mærkeligt, men hvis vi fjerner de cirka 10.000, som vi skønner den stigning udgør, så er de reelle førstegangsarbejdstilbudspersoner ca. 32.000. Det vil sige, at for de reelle førstegangsarbejdstilbudspersoner er der stadig væk tale om et fald, som der har været fra 1983 frem til og med 1987, og den tendens fortsætter ind i 1988. Men på grund af de ekstraordinære ordninger er der også en ekstraordinær tilgang, og den er altså på cirka 10.000. Derfor kommer der flere arbejdstilbud. Det har de pågældende ret til, og derfor får de det selvfølgelig, og derfor er der ikke nogen diskussion om lovændringer i denne sammenhæng. Den ret er der.

Men arbejdsmarkedsnævnene er gået videre og har skønnet en fortsat stigning i 1989 til 43.200, og den prognose må vi betegne som meget, meget usikker. Det er første gang, der er udarbejdet en prognose over antallet af langtidsledige, og det i sig selv gør det jo vanskeligt at vurdere prognosens kvalitet. Meget tyder på, at nævnene har forudsat, at de regler om arbejds-

tilbud, som gælder i 1988, videreføres uændret i 1989, men det har jo ikke meget at gøre med den faktiske situation i Folketinget. Så der er altså en meget væsentlig fejl i forudsætningerne for nævnenes prognose.

Derudover vil en vedtagelse af en revideret arbejdstilbudslov i efteråret – og det er jo det, vi stiler efter – samt alle de administrativt iværksatte forbedringer, som vi alle sammen er enige om er gode, antagelig ændre mange lediges adfærd, bl.a. fordi de får bedre vejledning og information og bedre motivation i retning af, at de kommer ind i uddannelser, der giver kvalifikationer, sådan at de får beskæftigelse, og dermed får vi reduceret tilgangen til arbejdstilbudsordningen. Derfor er vi for øjeblikket meget usikre over for, hvilket tal vi skal lægge til grund for vores budgettering af arbejdstilbudstilgangen i 1989.

Det væsentlige i denne sammenhæng er imidlertid, at uanset om nævnet skulle have ret i, at det bliver 43.200, eller om jeg skulle få ret i, at det nærmere bliver 36.000, så har de pågældende personer ret til arbejdstilbudet, og så får de det selvfølgelig også.

Der er jo heller ingen som helst tvivl om, at vi kan skaffe disse arbejdstilbud. I 1983 var vi i stand til at skaffe 64.100, hvorfor skulle vi så ikke kunne skaffe enten 36.000 eller 43.000 i 1989? Det kan vi selvfølgelig.

Så der er altså lidt usikkerhed, men jeg synes, det er væsentligt, når man vurderer de tal, at man er opmærksom på, at vi har en helt ekstraordinær tilgang i 1988.

Jeg noterede mig, at hr. Kaj Poulsen var glad for de 1-årige arbejdsmarkedsuddannelser. Det er jeg glad for at hr. Kaj Poulsen er glad for. Jeg tror, det er en god udbygning af de halvårslige LAMU-kurser. Vi starter beskeden med 48 pladser for en bevilling på 3 mio. kr. baseret på den finanslovaftale, vi havde om de 90 mio. kr. i vækst i arbejdsmarkedsuddannelserne i år. Hvor mange yderligere pladser der bliver tale om, afhænger jo af, hvad vi bliver enige om i forbindelse med forhandlingerne om disse ordninger, herunder hvor meget vi vil satse på disse uddannelser og hvor stor viljen er til at være med til at finansiere de merudgifter, som ligger i at satse på disse uddannelser. Jeg vil nødig give et tal i dag, men konstaterer, at antallet af pladser afhænger af viljen til finansiering.